



OMAR UD-DIN
prästviges
29 januari 2017
och är sedan maj
pastorsadjunkt
i Järfälla församling.



Prästen Omar Ud-Din anser att Svenska kyrkan behöver förändra mångfaldsarbetet. Kyrkan har fokuserat på det ena eller andra. Genus eller integration. Surdegsbröd eller Skogaholmslimpa. Ta vara på människors olikheter, vi blir en rikare kyrka. "Mångfald är ingen krydda – det är kärnan."

OMAR UD-DIN, finsktalande präst i S:t Lukas kyrka, efterlyser fler kollegor som församlingen kan känna igen sig i. Prästkåren består till stor del av vit medelklass och speglar rädslan för olik tänkande inom Svenska kyrkan, menar han:

– Mångfald har länge använts som en krydda som tagits fram till jul, ett exotiskt inslag. Istället måste mångfaldsarbetet genomsyra allt och skapas utifrån samma grund som när S:t Lukas kyrka byggdes. Vi måste hela tiden fråga oss om alla får plats.

Han hyllar kyrkan i Kallhäll. Här saknas trappsteg mellan kyrka, församlingsrum och kök. Redan när kyrkan ritades inkluderades alla. Svenska kyrkan kan inte fortsätta välkomna en minoritet i taget, betonar han. Då ställs människor mot varandra.

– Surdegsbröd eller Skogaholmslimpa. Glutenfritt eller laktosfritt. Vi väljer så lätt det ena eller andra. Kyrkan har aktivt arbetat med genus och HBTQ-frågor. Vad ska vi nu jobba med i tre år, för att sedan släppa? Framtidens kyrka behöver påverkas av att befolkningen med annan bakgrund växer. Uppmärksammas mångfalden får vi roligare. Vi blir en rikare kyrka och har allt att vinna!

MISSAR VI NÅGON? Han betonar ofta frågeställningen och beskriver hur kyrkans arbete handlar om möten mellan människor. Det är inte jobbigt att tänka mångfald, säger han. Det handlar om engagemang och nyfikenhet.

– Psalmboken innehåller 700 psalmer från hela världen och hela kyrkohistorien. Ändå låter gudstjänster ofta som att vi fastnat i Dalarna på 1800-talet. Vill församlingen verkligen sjunga samma psalmer varje söndag? Jag

tror det skapar fattigdom i gudstjänster och körmusik.

Omar Ud-Din återkommer till kärnan inom Svenska kyrkan, att ta vara på människors olikheter:

– Vi människor är ofta blinda för det vi har framför oss. Berättelser från mission i andra delar av världen delas gärna, trots att vi redan har människor från hela världen i Sverige. Förmodligen också i vår egen församling.

I BARNDOMENS VÅRBY GÅRD sjöng han i kyrkans barnkör. I församlingen talades fyrtio språk. Han växte upp med en finsk mamma som var lutheran och en muslimsk pappa från Pakistan. Två människor förälskade sig, fick barn och försökte få vardagen att fungera. Omar följde med till kyrkan och moskén, men trivdes bäst i Svenska kyrkans barnkör.

– Körledaren tog barn på allvar. Jag fick tidigt frågan om jag ville läsa en text i gudstjänsten. Att bli tillfrågad är detsamma som att bli sedd. Någon har uppmärksammat din potential. I Vårby gård fick alla plats. Barns röster hördes. Efter gudstjänsterna gick jag och syrran hem och lekte kyrka. Det har satt sina spår.

Omar Ud-Din varvade studierna med yrket som kock inom förskolan. Han städade toaletter, serverade och bladade psalmböcker. Under prästutbildningen insåg han att barndomen och församlingen i Vårby gård var banbrytande. Han förstod att det inte var självklart för alla att ständigt uppmärksamma om någon inte fick plats.

VAKTMÄSTAREN OCH STÄDAREN lär han sig namnen på först. Det är oftast de som välkomnar besökarna, och deras insatser saknas mest när de är borta, säger han.

Mångfald är ingen krydda

TEXT: CAROLINE JONSSON FOTO: HARRY SILVER

– Prästen får en naturlig ledarroll men är inte viktigast i kyrkan. Att vara präst är det roligaste jobbet jag haft, men det kan fortfarande kännas läskigt att betraktas som vuxen. Många förutsätter att jag kan allt, men jag är brutalt ärlig med vad jag inte kan. Jag ber gärna om hjälp.

Han är nyfiken, engagerad och ivrig på att tillvarata all potential i Kallhäll, Barkarby, Jakobsberg och Viksjö. Han älskar verkligen Svenska kyrkan, säger han. Det finns otroligt mycket som vi kan vara stolta över. Annat vill han vara med och förändra:

– Svenska kyrkan. Lyssna på namnet. Det är en väldigt svensk kyrka. Lutherska kyrkan i Sverige skulle vara ett bättre namn.

EN SKUGGSIDA SOM VÄCKS. Det är så han beskriver känslan när han tänker på ignorans och förtryck av människor med olika bakgrund, dem som skiljer sig från normen och i vissa fall har blivit skrattade åt. Inom kyrkan såväl som i övriga samhället.

– Jag blir sårad när det som är viktigt för mig skämmas bort, som mitt sverigefinska arv. Många

finsktalande döljer fortfarande sitt ursprung. Svenska kyrkans psalmbok finns översatt till finska, låt oss inte skämta bort det. Bortglömdheten kan liknas med HBTQ-rörelsen, innan deras rättigheter togs tillvara inom kyrkan. Om vi ska spegla Kristi kropp behöver vi uppmärksamma alla. Samer, finnar, romer, personer med olika funktionsvariationer, från olika bakgrund och samhällsklass.

Reflektera över hur frågorna ställs, säger Omar Ud-Din. Han undrar varför vi så lätt ifrågasätter verksamheter för minoriteter, men låter annat pågå i årtionden:

– Vi frågar oss om det behövs gudstjänster på finska eller samiska. Samtidigt firar vi gärna fyra gudstjänster på svenska varje söndag. Är det självklart att det ska vara så?

HAN TALAR OM FÖRTROENDEN, grunden för kyrkans verksamhet. Att rekrytera brett är en sådan förtroendefråga, menar han.

– Kyrkan behöver anpassa verksamheten efter omvärlden. Om en stor grupp människor flyttar till församlingen, då måste kyrkan fråga sig hur arbetet kan påverkas för att nå fler. Det är en varningsklocka om alla i kyrkbänkarna tillhör samma grupp. Att inkludera brett är att vara en kyrka som speglar och lyssnar in. Det är då alla får plats i berättelsen.

"Påminn mig Gud om att jag har två öron och en mun." Bönen sammanfattar hans viktigaste uppgift:

– Jag ska främst lyssna in andras behov. Därefter är prästens uppgift att prata, berätta om evangeliet och fira gudstjänst. Viktigast är att lyssna. Jag har två öron. En mun.



#vardeljus

VI HAR SJÄLVA KÄNT maktmissbruk och övergrepp, vissa av oss i vår egen kropp. Vi har själva känt hjälplösheten och osynliggörandet, vi har själva känt maktstrukturernas obändighet. En del av oss har varit utsatta. Andra står i solidaritet med dem som utsatta. Vi alla ser att det är nog nu. Tystnaden behöver brytas, skammen behöver placeras där den hör hemma. Den är inte vår att bära.

” Jag blev utsatt för övergrepp av en präst (man) jag gick i själavård hos. Efter ett tag började han introducera allt märkligare metoder som gick ut på att fysisk närhet skulle skapa en trygghet hos mig. Det slutade med hans händer under min tröja. Smekningar. Försök till kyssar. Verbala närmanden. När jag efter mycket funderingar bestämde mig för att anmäla pratade jag med en annan präst som då avrådde mig från att anmäla eftersom jag var i antagningsprocess för att bli präst och det kunde äventyra mina chanser att bli godkänd. Det var bättre, för min egen skull, att tåla. Jag lyssnade på rådet och är nu själv präst, men har ångrat det många gånger. Han har gått helt fri och i värsta fall utsatt andra för samma eller liknande övergrepp.”

Vi tror på en Gud som blev människa på det mest utsatta av alla sätt. Vi tror på en Gud som kallar oss att se och hjälpa varandra, när en medsyster är utsatt och bördan för tung. Liksom Jesus rev hierarkierna, så ska vi riva den patriarkala kulturen i kyrkan.

SÅ ARBETAR SVENSKA KYRKAN

Har du utsatts för kränkningar, trakasserier eller övergrepp inom kyrkan, som besökare, anställd, frivillig, förtroendevald? Järfälla församling har nolltolerans mot sexuella trakasserier. Du kan vända dig till kyrkoherde Krister Kappel, tel 580 218 60

eller till de ansvariga i Stockholms stift, Eva Malmfors, tel 546 06 192, 0702-32 82 83 eller Erik Lundström, tel 076-11 986 14. Har du utsatts och behöver någon att prata med finns våra präster och diakoner med tystnadsplikt.

” En man i den församlingen jag arbetade i begick övergrepp mot mig. Jag bad min kyrkoherde om stöd. Den manliga kyrkoherden sade: ”Nej, vi ska inte säga något utåt. Det här får du hantera själv. Tänk på församlingsbon och hans framtid.”

Vi behöver varandra. Vi behöver berätta, vi behöver bekräfta varandras erfarenheter. Det är nog nu. I #metoo-rörelsen vill vi stå i solidaritet med medsyster i andra branscher, organisationer och arbetsplatser och låta även våra berättelser höras.

” Jag presenteras av min manlige chef för en äldre man, aktiv i kyrkan, som direkt vänder sig till min chef och höhö:ar att denne tydligen har väldigt bra smak. Min chef tog tydligt avstånd efteråt men tyvärr kommer kommentarerna från män ibland. Jag får känslan att de känner sig lite naughty och häftiga genom att säga så till en kvinna som är präst. Problemet är inte enbart de enskilda kommentarerna, utan att det är en del i ett mönster som skapar ett obehag för att till exempel åka ensam för att möta änkemän eller inför vissa själavårdssituationer.”

Också inom kyrkan har förövare skyddats, brottsutsatta bestraffats och övergrepp tystats ned. Också inom kyrkan har män uppmuntrats, befordrats och tagit plats på icke-mäns bekostnad. Det är nog nu.

” Det hände för många år sedan och skulle hämta en bok ur ett arkiv i källaren, prosten som gjorde en visitation hade följt efter mig och väl där på stegen när jag började klättra ner så sticker han in sin hand och tar tag i mitt underliv med sin hand. Han håller fast och säger det där är väl skönt. Jag reagerar och slår till handen. Sedan vid juletid kommer prosten med en mistel och vill att vi ska kyssas under den. Jag var vid det tillfället ensam på expeditionen och han sa att det var Guds vilja att vi skulle vänsas lite. Berättade för min kyrkoherde hon sa att sånt måste vi kvinnor tåla att män är sådana.”

Som människor som själva sett makt missbrukas, vill vi ta det här tillfället att säga att vi alla behöver granska oss själva, varandra och vårt samhälle så att vi inte ytterligare bidrar till en skammens och tystnadens kultur. Vi vill sträcka ut våra händer i bön för ett samhälle som behöver bäras av tro, hopp och kärlek.

1 382 ANSTÄLLDA KVINNOR I SVENSKA KYRKAN

På bloggen <https://vardeljus.blog/> läggs vittnesmål ut. Hittills har över 300 publicerats.

BILD.PIXABAY.COM		FOLK-SÄMLING	KORT-LIVADE INIFRÄN	KRAM-DUJUR	LOCK-BETE
		FASADEN			TRUDE-LUTT
		PLATS	OSJÄLVISK	ANRÄTTA	
		LED-STJÄRNA			
		RÄCKA		FRAMÅT-ANDA	
		DEL AV FIOJ		GLANS	
	OVER-GIVEN I VÄRDEN	GÖRA EN KRAFT-ANSTRÄNGNING	VÄRDE-POST	RUCCOLA	
				PLACE-RADE	KLYKA
					TVETY-DIGHET
					ORDS.335 ... VINNER DE VISA
GRUND		NÄSTE			
KAN MÅN GE PÅ		FÖR-LAGEN			ORGAN-ISKT MATERIAL SAMVETE
					LOCK AR FYNDARE ...JEDA MIG
DUMBOM	LOVGÅNG REN-GÖRINGS-MEDEL			HADE HYLAND	
				MÄRKE	
		FÖRST I RAMSA	SKILJER DAGEN FRÅN NÄTTEN		LITET HÅL
					VARK-ANDE
BRIE			SAM-TYCKE		
MOT-VILLIG			SJUNDE TONEN	KUN-SKAPS-SPEL	HJÄRT-LOS
STÄR EMOT		KLAPAN			
SPANSTIG				HAR FOÄLL	
					SYMP-TOM PÅ HJÄRTE-SÖRG

Anmälan om inträde i Svenska kyrkan

Kryssa för lämpliga alternativ

- Jag vill bli medlem i Svenska kyrkan
- Jag är döpt i Svenska kyrkans ordning Jag är döpt i någon annan evangelisk-luthersk ordning
- Jag är inte döpt, men vill ha mer information om Svenska kyrkan
- Jag är konfirmerad i Svenska kyrkans ordning Jag är konfirmerad i annan kristen kyrkas ordning

NAMN _____

PERSONNUMMER _____

GATUADRESS _____

POSTNR OCH ORT _____

ORT OCH DATUM _____

NAMNUNDESKRIFT _____

Vinn två biobiljetter

Skicka in meningen i de grå fälten på ett vykort till Tusen möjligheter, Järfälla församling, Box 139 177 52 Järfälla eller på e-post: jiang.millington@svenskakyrkan.se senast den 19 januari 2018.

Vinnaren presenteras i nästa nummer. Varmt lycka till!

Vinnare förra numret!

Vinnaren blev **Lars Eriksson**, som får två biobiljetter. Grattis!

Eftersom det var så många deltagare delar vi också ut två små tröstpriser till **Gunnel Granath** och **Raili Buresund Ahlfors**. Ni får varsin påse som man kan ha till exempel mobiltelefon, kreditkort eller mynt i.



Frankeras ej. Mottagaren betalar portot.

Järfälla församling

SVARSPOST

20571283

175 20 JÄRFÄLLA